

1. Šťast-ný je člo - věk, jemuž Bůh odpustil
a je-hož vi - na smí-ře-na jest.
Šťast-ný je člo - věk, jehož Bůh o - či-stil
a v je-hož du-ši se ne-skrý-vá lest.

2. Pokud jsem mlčel, svědomí vyprahlé / úpělo ve mně
na každý den. / Ve dne i v noci bál jsem se ruky tvé, /
namísto radosti smutek zbyl jen.
3. Potom jsem tobě vyznal svou nepravost, / žádný svůj
hřích jsem nezatajil. / A tys mě přijal, Pane můj, na milost, /
břemene viny mé jsi mne zbavil.
4. Za to své dlaně každý, kdo svatý je, / v příhodném čase
k tobě vztáhne. / I když své vody potopa rozlije, / takové
záhuba nezasáhne.
5. Ty jsi má skryše, nedáš mě v soužení, / radostí spásy mě
obdaříš. / Rada tvá, Pane, cestu mou promění, / oko své ode
mne neodvrátíš.
6. Nebuďte jako ti, které udidly / Pán musí sevřít pro
nemoudrost, / aby se v pýše přespříliš nezdvihli, / když chtějí
zastínit jeho svatost.
7. Mnohá je bolest, jež stíhá bezbožné, / ale kdo skládá
naději svou / v milosti Boží, toho se nedotkne, / toho Pán
ohradí svou ochranou.
8. Těšte se v Pánu, spravedliví jeho, / radostný jásos ať ozve
se! / Ať každý, kdo je srdce upřímného, / k oslavné písni svůj
hlas povznese.

t: Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

m: Zdeněk Čep, Evangelický zpěvník, 1979